

pånyttfödelse möjlig. men denna lära  
leds meniskan rakt af till Helvêdet.  
Ty det är ju genom den inbillade  
friheten i viljan, som Filosofen går  
mist om Försoningen; han behåller  
ingen annan Försoning, ingen annan  
återlösare, än sig själv. Han har genom  
speculation funnit återlösningen i fr-  
heten, och genom friheten har han  
återlätt sig själv.

1727. Helt annat blir förhållandet, om  
man betraktar viljan såsom ett verk-  
tyg blott för de absoluta magter, som  
herskar uti organiskt fjer. uti or-  
ganiskt herskar en fysisk och mora-  
lisk nödvändighet, hvilken icke är  
ett blindt öde, såsom Filosofen menar,  
icke blott ochbart en blind naturkraft,  
utan en verkan af några själfmed-  
vetna och med vilja förfeddade andar.  
Gud har skapat människan, och gif-  
vit henne uti första skapelsen en  
fri vilja; men friheten var icke uti  
den objectiva, utan i den subjectiva  
viljan; friheten ligger ännu i denna  
dag uti hjertat eller Passionerna.  
1728. Detta är en naturlig följd af  
den fysiska och därpå grundade mota-  
fysiska eller anthologiska sammans-  
sättningen af människan, lekamli-

ga och Andliga krafter. Genom denna  
onthologiska sammansättning, har Hjertat  
uti dekamlig och andelig mening blif-  
vit den heröppande principen; alltså  
är det hjertat men icke viljan, som  
herskar i människans organisation. Men  
niskan måste därför tänka och vilja,  
hvad hälsat en i hjertat rådan-  
de. Passion drifver henne till.  
1729. Om nu med människan menas en  
Yagat, eller själfmedvetandet; så är  
visserligen detta jag så till vida fritt, att  
det tänker och vill, hvad hälsat en rådan-  
de. Passion drifver det till. Men själfva  
Passionen, som drifver Yagat till verk-  
samhet, känner Filosofen icke till. Han  
förställer sig nemligen, att verkksamhet  
principen ligger uti Yagat själf. Han  
känner icke till den officiella magten,  
som sätter Yagat i verksamhet. Her-  
skan uti den behagliga illu-  
sionen, att det är Yagat, som bestämmer  
allt, och när han sålunda finner, själf-  
verksamheten och själfständigheten  
uti det abstracta medvetandet, så  
inbillar han sig, att friheten är icke Yagat.  
1730. Men hvem har sagt, att endast  
Yagat, eller det abstracta själfmedvetandet  
utgör hela människan? manne  
icke hela människan, vora en sammans-  
sättning af alla de krafter, som finnas  
inom